

en Ytring af den højtærede Minister. Den højtærede Minister talte om Anskaffelsen af Vogne her i Landet. Ministerens Oplysninger vare af den Art, at jeg tror, den danske Industri i det hele taget maa være taknemmelig haabe for hans Holdning tidligere og for de Forsikringer, han gav for Fremtiden. Men Ministeren fremkom med den Ytring, at han selvfølgelig maatte holde sig inden for Bevillingernes Grænser. Nu er det klart, at det er en prisværdig Ting, at Ministeren holder sig inden for Bevillingerne, og det er jo selvfølgelig den højtærede Ministers Pligt at gøre dette; men saa vidt jeg forstod Ytringen, laa der i den en Anthyndning af, at Bevillingerne kunde være meget lave, maatte lavere, end de burde være. I den Anledning vil jeg henlede Opmærksomheden paa et bestemt Forhold. Der er talt om et Værksted i Landet, nemlig Scandia ved Randers. Dette er stillet saaledes, at det hidtil har arbejdet i ret stor Maalestof for Udlandet, og det staar i det hele taget saaledes, at det vel næppe trænger til som Regel at saa sine Arbejder hynderlig højere betalt end hæderlige Konkurrenter i Udlandet; det plejer jo at kunne konkurrere med Udlandet. For saa vidt siden havde dette Selskab saaledes en Levefrance af Jærnbanevogne til Tyskland til et ret betydeligt Beløb, og det fik denne Levefrance, fordi dets Priser vare 15 pCt. lavere end de tyske Fabrikkers. I den Anledning fremkom der Klager fra de tyske Fabrikker, og den preussiske Minister Maybach gav paa disse Klager et Svar, som har været trykt i en Samling Attestationer, som Scandia har ladet trykke. Af dette Svar af den preussiske Minister fremgaar det, at Grunden til, at Scandia var saa meget billigere end de tyske Fabrikker, var den, at der aabenbart blandt disse var dannet en Ring, som havde ført til, at Prisen paa det tyske Fabrikat blev sat op. Dette viser sig klart af Ministerens Svar; han oplyser endog saa, at, efter at Scandia havde faaet Levefrancen, tilbød en tysk Fabrik underhaanden at gaa endnu lavere end Scandia, men Ministeren nægtede at gaa ind derpaa, fordi det, som han skriver, vilde være imod hele Licitationsvæsenets Princip og Grundtante. Og han bebrejdede aabenbart de tyske Fabrikker, at de saadan gennem Sammenlutning søgte at sætte Priserne op. Det sker jo imidlertid tit, at Fabrikantene i saadant Djemed slutte sig sammen, og disse Sammenlutninger ere ikke alene beregnede paa at virke inden for deres Hjemlands Grænse, som jo er deres naturlige Omraade, men det er deres Hensigt saa vidt muligt

ogsaa at strække sig ud derover. Nu forholder det sig atter saaledes, at Scandia, som tidligere har forsynet ikke saa Bane- og Sporvejsanlæg i Udlandet med Vogne, gennem Toldmure nu er saa godt som afstaaen fra at arbejde for Udlandet. Hvis det saa kunde lykkes udenlandske Ringe, f. Eks. den tyske ved at underbyde Scandia, dens nærmeste Konkurrent uden for Tyskland, at gøre denne Konkurrencen umulig ogsaa i sit eget Hjemland, saaledes at den ogsaa kom til at tabe sit indenlandske Marked, fordi den bliver underbudt af disse udenlandske Firmaer, vilde denne Slags Sammenlutninger have let Spil, og den Dag vilde snart komme — naar den danske Fabrik var forsvunden — da vor Regering dybt vilde komme til at bøde derfor, idet den vilde være prisgivnen saadanne Ringe. — Den Ytring, som den højtærede Minister kom med, har som sagt givet mig Anledning til at fremdrage disse Betragtninger her i Tinget, og jeg gør det med den Hensigt til Ministeren, at han ved kommende Lejlighed vil bidrage sit til, at Bevillingerne ikke blive affattede saa knapt, at han kun har Valget imellem enten at overskride Bevillingen eller at modtage Udlandets Underbud og derigennem ødelægge den eneste danske Konkurrent, som dog i Fremtiden skulde være hans bedste Værn imod for store Udgifter. Det var denne Bemærkning, jeg vilde gøre, idet jeg gentager, at jeg finder, at man efter den højtærede Ministers Oplysninger har al Grund til at være ham taknemmelig for den Maade, hvorpaa han har søgt fortrinvis at støtte dansk Arbejde ved de Bevillinger, som fortære under hans Ministerium.

J. Sæge: Jeg vil kun gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af det Undringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgfreds (N. Andersen), og som, saa vidt jeg har hørt, ikke endnu er taget tilbage. Det er ikke alene mig, tror jeg, men ogsaa adskillige andre Medlemmer, som i en Række med Betyrning have set paa de Millioner, som ere anvendte til Høfdebygning. Det er vel gaaet mig som de fleste andre, at vi ikke have haft Mod til at sige Nej, dels fordi vi ikke have været tilstrækkelig kendte med Forholdene, dels fordi vi have været ængstelige for, at vi ved en Nægtelse skulde fremfalde en eller anden Kalamitet, som vi ikke vilde have Ansvaret for. Man har jo heller ikke troet, at der skulde gaa saa mange Millioner til. Det er ganske vist, at saaledes som det ærede Medlem motiverer sit Forslag, er i alt Fald jeg usikker, om